

[Dahlgaard.]
tidligere, ønsket at demonstrere mod Finanslovsforslaget. Men efter den Situation, der nu foreligger, kan vi ikke gaa ind som parlamentarisk Basis for en Regering, der intet Hensyn har taget til vore Ønsker i den forløbne Tid, og derved tillige være medvirkende til at lægge Situationen til Rette — det sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var Formaalet — for de to ærede Partier med det Formaal at skabe Grundlaget for et Militærforlig med langt højere Militærudgifter end i dette Øjeblik. Min Gruppe har derfor besluttet at undlade at stemme.

Willesen: Vort Syn paa Finansloven har altid været dette, at den bygger paa et Skattesystem, som vi ikke kunde godkende som berettiget. Derfor finder vi ikke nogen Anledning til denne Gang at støtte Finanslovens Vedtagelse. Vi vil derfor undlade at stemme.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde, inden Mødet blev udsat, den Bemærkning, at det konservative Folkeparti var det nuværende Ministeriums parlamentariske Basis. Deri har det ærede Medlem ikke Ret. Den nuværende Regering er i Modsætning til andre Regeringer, saaledes som jeg tidligere har haft Lejlighed til at paavise det her i Tinget, dannet som en ren og skær Mindretalsregering, dannet udtrykkelig ved sin Start — saaledes som den højtærede Finansminister den Gang førte Forhandlingerne, som det Gang paa Gang er blevet paavist her i Tinget — som en Mindretalsregering; og dette har den højtærede Regering med meget stor Styrke understreget, bl. a. ved en anden vigtig finansiel Lov, som blev behandlet her i Tinget i denne Samling, da den samarbejdede paa indgaaende Vis med et andet Parti end vort om en Skattelov. Selv om det ærede Medlem Hr. Dahlgaard derfor Gang paa Gang kommer med den Paastand, at det konservative Parti er den parlamentariske Basis for Ministeriet, er denne Paastand ikke derfor rigtig, og den Beslutning, som min Gruppe har truffet, og som ganske naturligt ikke kan ændres ved, at andre indtager en eller anden Stilling — det kunde maaske nok synes, at et af de ærede Medlemmer, som

har haft Ordet, kunde have udtalt sig med større Klarhed, end han gjorde —, ligger fuldkommen paa Linie med den Beslutning, som min Gruppe indtog overfor Finansloven i Rigsdagssamlingen 1924—25, og ogsaa paa Linie med den Beslutning, som Regeringspartiet indtog da.

Dahlgaard: Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henviser til, at den Stilling, det konservative Folkeparti nu indtager, ligger ganske paa Linie med den Stilling, Partiet indtog i Samlingen 1924—25, saa tænker jeg ikke, nogen vil modsige mig, naar jeg tillader mig at pege paa, at der dog vel nok tør siges at være nogen Forskel paa det konservative Folkepartis Stilling til den nuværende Regering gennem de to sidste Aar og saa den Stilling og de Forpligtelser, det konservative Folkeparti havde overfor den socialdemokratiske Regering paa det paagældende Tidspunkt. Men i øvrigt angaaende det ærede Medlems Udtalelse om, at dette Parti ikke har dannet parlamentarisk Basis for den nuværende Regering, ønsker jeg gerne at sige, at der jo ikke ved denne Lejlighed er nogen som helst Grund til Strid om Ord. Det afgørende er, at hver Gang i de mere end to Aar, denne Regering har siddet, hvor det har været af afgørende Betydning for Regeringens parlamentariske Stilling, har det ærede Medlems Partis Stemmer staaet til Regeringens Raadighed. Det samme har været Tilfældet for kun to Dage siden, da det drejede sig om Regeringens Erhvervspolitik, om hvilken de Konservative fra Dag til Dag i Pressen og paa Møder har udtalt, at de var utilfredse med den: da Spørgsmaalet kom til at foreligge her, om at drage den politiske Konsekvens deraf, da gjorde Partiet det ikke, denne Gang saa lidt som tidligere. Partiet har, paa Trods af dets saglige Motiveringer i Presse og paa Møder, netop været det, jeg udtalte det var: det parlamentariske Grundlag for den nuværende Regering.

Christmas Møller: Med Hensyn til de Spørgsmaal, som har været Regeringen og os imellem, er der jo Gang paa Gang, naar der har været Strid, opnaaet Enighed mellem den højtærede Regering og os, og der blev paa det Omraade, som vi her taler om, Finanslovens §§ 21 og 22, opnaaet Enighed